

LENGYEL FERENC

Átirat

Balla D. Károly két sorára

„...az ég alól kibújni nincs esélyed:
ahol most vagy, épp ott borul feléd”
eggyé bogozva kezdetet és véget.

A vándorlás felnyitja rád szemét
mongol vágású lassú mozdulattal,
s meglátod benne: utad utolért.

A sors ilyen: nem küld el, nem marasztal.
Semleges szemmel néz téged. Kivár.
Égtájak közt megbékélsz-e magaddal?

A kuszaságok közt látod-e már,
hogy fenn és lenn között kell egyensúlyozz,
s kezdedben nincs Ariadné-fonál,

ha súlytalanságod röptet és túloz?
Vagy fájdalommal hozzánősz a súlyhoz?

kufstein

(rab-szonett
egy teljes cellafalra)

a vár a hely hol félve lép a lélek
és ötször három lépés a szoba
a látogatók még csak nem is élnek
s nem léphetnének be oda soha

ki raboskodik hideg szobafogság
magány betegség bántja pénzszüke
a jövőndő utódok föl sem fogják
milyen volt egy fogoly vesztett ügye

... itt benn ...
... a ' rab ...
... szívben ...
... szabad ...

de milyen élni császár vendég-kosztján?
s hogy éli túl kit megszeretett kufstein?